

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrap-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 10. мај 2012. године

Предмет бр. 324/09

Веска МАЈМАРЕВИЋ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 10. маја 2012. године, уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег

г. Пола ЛЕМЕНСА

гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ

г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменути жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена 29. септембра 2009. године и уписана је 4. децембра 2009. године.
2. Дана 24. новембра 2010. године, Комисија је од жалиоца затражила додатне информације. Међутим, није добијен никакав одговор.
3. Дана 6. септембра и 9. септембра 2011. године, Комисија је покушала да телефонским путем контактира жалиоца, али безуспешно.
4. Дана 7. фебруара 2012. године, Комисија је проследила предмет Специјалном представнику Генералног секретара (СПГС) како би добила примедбе УНМИК-а на прихватљивост предмета.
5. Дана 19. марта 2012. године, УНМИК је доставио свој одговор.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

6. Жалилац је мајка г. Александра Мајмаревића.
7. Жалилац наводи да је поподне 18. јула 1998. године њен син упуцан од стране припадника Ослободилачке војске Косова (ОВК) у селу Ораховац током напада ОВК на село. Жалилац наводи да су они могли да преузму тело г. Александра Мајмаревића тек касно ноћу како би га сахранили.
8. Жалилац наводи да нико није ухапшен и кажњен у вези са убиством њеног сина. Међутим, жалилац не наводи да је убиство г. Александра Мајмаревића пријављено полицији УНМИК-а или другим органима УНМИК-а.

III. ЖАЛБА

9. Жалилац се жали на УНМИК-ов наводни пропуст да ваљано истражи убиство њеног сина.
10. Комисија је мишљења да се може сматрати да се жалилац позива на повреду права свог сина на живот загарантованог чланом 2 Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП).

IV. ПРАВО

11. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
12. Жалилац се жали, у суштини, на недостатак адекватне кривичне истраге у вези са убиством њеног сина.
13. СПГС тврди да је г. Александар Мајмаревић убијен 18. јула 1998. године, скоро годину дана пре него што је УНМИК преузео одговорност за територијалну администрацију на Косову под мандатом Резолуције 1244 Савета безбедности Уједињених Нација од 10. јуна 1999. године. СПГС даље наводи да није пронађен ниједан досије везан за предмет и да жалилац не доставља ниједну информацију о томе да ли је убиство пријављено УНМИК-у како би полиција УНМИК-а почела истрагу у циљу идентификације починилаца. СПГС тврди да, у недостатку таквих информација, УНМИК није имао никакву обавезу да спроведе истрагу према члану 2 ЕКЉП. Стога, СПГС тврди да је жалба неприхватљива.
14. Комисија упућује на судску праксу Европског суда за људска права којом се, према члану 2 ЕКЉП, успоставља обавеза надлежних органа да спроведу ефикасну истрагу смртних случајева до којих дође услед употребе силе. Суд сматра да органи морају сами предузети радње када им се пажња скрене на одређени предмет и да не смеју препустити иницијативи блиских сродника било подношење формалне жалбе или преузимање одговорности за спровођење било каквих истражних поступака (видети нпр. Европски суд за људска права (ЕСЉП) (Велико веће), *Илхан против Турске*, бр. 22277/93, пресуда од 27. јуна 2000, § 63, ЕКЉП 2000-VII; ЕСЉП *Рантсев против Кипра* и Русије, бр. 25965/04, пресуда од 7. јануара 2010, § 232; ЕСЉП (Велико веће), *Ал-Скеини и остали против Уједињеног Краљевства*, бр. 55721/07, пресуда од 7. јула 2011, § 165). Није одлучујуће да ли су чланови

породице преминулог или други појединци поднели формалне жалбе релевантном истражном органу како би постојала обавеза спровођења истраге (случај *Ерги против Турске*, бр. 23818/94, пресуда ЕСЉП од 28. јула 1998, Извештаји о пресудама и одлукама, 1998-IV, § 82; случај *Јаша против Турске*, бр. 22495/93, пресуда ЕСЉП од 2. септембра 1998, Извештаји о пресудама и одлукама, 1998-VI, § 100; видети такође, случај *Булатовић*, бр. 165/09, одлука Саветодавне комисије за људска права од 21. децембра 2011, § 17).

15. Међутим, Комисија напомиње да не постоји индикација да су у овом предмету органи УНМИК-а били обавештени или на било који начин свесни смрти г. Александра Мајмаревића. Комисија због тога сматра да, под околностима из овог предмета, УНМИК није имао обавезу да спроведе ефикасну истрагу у вези са смрћу г. Александра Мајмаревића према члану 2 ЕКЉП.
16. Из тога следи да је овај део жалбе очигледно неоснован у смислу члана 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12 и стога је неприхватљив.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ НЕПРИХВАТЉИВОМ.

Андреј АНТОНОВ
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући